

med 24 § Km., hvilke gives af den, som forlanger Udskriften. — Denne maa endvidere betale Stempelpapiret, hvor saadant behøves. — Udfylningen af de aarlige Schemaer over Ægtevielse, Fødsle og Døde, Dødsfødsle, Dødsfald ved Epidemier osv. skal herefter paa hvile Sognenævnen, og ikke Sognepræsten.

§ 5. Ved Opdagelsen af større Uordener i Kant Amtmanden (Overpræsidenten) affledige Sognenævnen; ved Opdagelsen af Misligheder skal han lade ham tiltale til Strafs Tidse.

§ 6. Ethvert Ægtefald skal herefter indgaaes for Ærgheden, nemlig for Magistraten, hvor en saadan findes, ellers for Byfogden, Herredsfogden eller Birkedommeren. Intetfomhelst Ægtefald imellem hvemsfomhelst kan fremtidig her i Landet indgaaes paa anden Maade med borgerlig Gyldighed.

§ 7. Naar en Mand og en Kvinde ville indgaae Ægtefald, skulle de for Kvindens Bærthing lade læse en af dem begge imderfrevne Kundgjørelse om, at de ville ægte hinanden, samt af hvilket Steds Ærghed de ville lade sig vie. En lignende Kundgjørelse skulle de udenfor Kirken lade læse af Sognenævnen paa Kvindens Hjemsted, saasnart Søndagsgudstjenesten er sluttet. — Disse Kundgjørelser kunne skrives paa ustemplet Papir. Begge Læsninger skulle senest fæe tre Thingdage før Vielsen, men skulle de være fæete over tre Maanedes før denne, skulle de gjentages, medmindre et nedlagt Forbud har gjort længere Henstand fornøden.

§ 8. Tilfælde af pludselig livsfarlig Sygdom, som en Læge under Haand og Segl bevidner, og i Tilfælde af en pludselig Udcommandering eller Vortsendelse i Kongens Tjeneste, kan Ærgheden enten forkortet Læsningstiden eller lade Læsningen aldeles bortfalde, naar sex gode Mænd gaae i Dørgen for, at der ellers ikke er nogen lovlig Hindring for det attraaede Ægtefald. — Thinglæsningen betales med 32 § Km., og Bevistet for, at den har fundet Sted, med 16 § Km.; samme Be-

taling gives for Læsningen til Sognefævne samt for Bevistet for, at denne har fundet Sted.

§ 9. Forbud mod et Ægtefalds Indgaaelse anmeldes for den Ærghed, for hvilken Ægtefaldet agtes indgaaet.

§ 9. Forinden Ægtefaldet slutes, skal Ærgheden forvise sig om, at de i § 7 paabudne Læsninger have fundet Sted, samt at der ellers ingen lovlig Hindring er for Ægtefaldet (jfr. Forordn. af 30te April 1824 og Lov af 29de Decbr. 1857). Til ydermere Sikkerhed skulle tvende Forlovere gaae i Dørgen for Brudeparret.

§ 10. Bryllupsdagen vælges, saavidt muligt, efter Brudeparrets Dnsse. Paa fastsat Tid møder dette med sine Forlovere eller, hvis disse have guldigt Forsald, med tvende andre gode Vidner paa Byens Raadhuus eller Herredets (Birkets) Thingsted, hvor Vielsen foregaaer med den Offentlighed, som Brudeparret indrømmer og Ærgheden tilsteder. Dag kan Vielsen i Sygdomstilfælde ogsaa foregaae paa Brudens eller Brudgommens Hjem. — Efter en af Justitsministeriet foreskrevne Formular foreholder Ærgheden først Brudgom og Brud de Pligter, som Landets Lovgivning knytter til Ægtefaldet, modtager dernæst Begges Ja, at de ville opfylde disse Pligter, og erklærer dem i Medfør heraf, samt i Lovens Navn, for reite Ægtefolk, der skulle agtes for saadanne i alle borgerlige Forhold.

§ 11. Ærgheden skal føre Bog over de Ægtefald, han indvier. Umiddelbart efter Vielsen skal han indføre det nye Ægtefald i Bogen, som han lader Forlovene (Vidnerne) underkrive, samt imder sit Navn og Segl give Ægteparret en Udskrift heraf paa stemplet Papir (4de Klasse Nr. 3). Endvidere skal han inden otte Dage efter Vielsen, til Indførelse i Sognebøgerne, give Sognenævnen paa Kvindens Hjemsteds Hjemsted en Udskrift paa ustemplet Papir, indeholdende Brudgommens